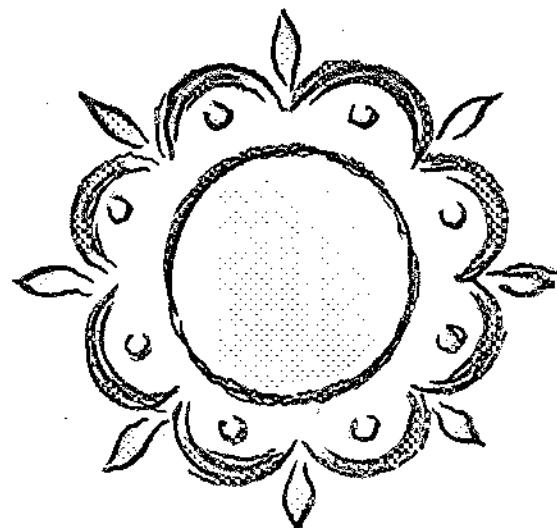

KRONIKA

OBCE

MALESICE

Sv. 62

Původní kronika, která jest psána do roku 1957 bylo zabitá učitelem Bedřichem Soukeníkem,

který v obci včil od 1. ledna 1919. Narodil se v roce 1890, vystudoval učitelský ústav v Příbrami, včil ve Hrabečech, Hostonicích nad Bečovou, Osek u Duchcova, Malenicích, Touškově-H., Dolním Vlkýši a opět v Malenicích. Čině se zúčastnil prvej světové války a to až do 17. listopadu 1918. Legionářem nebyl. Poslední zápis v kronice od tohoto kronikáře jest v roce 1933.

V roce 1953 byla radou MNV zvolena za kronikáře obce pí. Věra Prřivětivá, narozena 31. května 1928 v Ledcích, vdaná. Z obce odešla t.j. se odstěhovala 21. října 1959 do Ladee, kde si postarili rod. domék. Poslední zápis od tohoto kronikáře jest v roce 1957.

V roce 1961 byl obecním kronikářem, radou Místního Národního Výboru ustanoven, Suttner Václav nar. 21. listopadu 1930, v Dobřici okr. Praha-západ. Obecné školy vychodil v Chocenicích u Blovic. Vyšší školní vzdělání nemám. Vyučil jsem se zedníkem u fi. Mandous i jg. Švojcr v Plzni. Od roku 1945 do roku 1951 jsem měl bydliště v Touškově Městě. V roce 1951 jsem se do zdejší obce příženil vzav si za manželku dceru, místní občánky pí. Tomáševské, Slávku. Tohoto roku t.j. roku 1951 jsem odesel na voj. pres. službu, kde jsem dosáhl hodnosti četnče. Nyní pracuji v závodech V.J.Lenina v Plzni.

1962

3 РМСН.

ves Malesice, ve starých listinách také Malešice, jmenuje se poprvé v roce 1239 v latinské listině krále Václava I., již se potvrzuje klášteru kladubskému nově nabýté statky. Dle této listiny učinil opat kladubský Rainer, výměnu s rytířem Zdi-slavem z Malesic (de Malesich), synem Ratimírovým, dle mu dvě vsi Leny a Liběvice, za jeho podíl u Touškově a ves jménem Myslinec (Myslinka). Tehdy byl páinem Malesic rytíř Radislav, před ním otec jeho Ratimir.

Na dvou smlouvách z roku 1318 a 1321 je podepsán pozdější pán Malesic Theobald z Malesic, spolu s Hoyerem z Komberka. Později náležely Malesice k hradu (turci) Kyjovu, který stál na nynějším lesnatém návrší severně od vsi Malesic, Kyjovje, s polu s Kyjovem náležely Petru z Vrbky.

Roku 1365 získal opat kladubský Radko výměnou od Petra z Vrbky hrad Kyjov se vsí Malesice s polu s kostelem a farou se soudem, mlýny poplužními a všeckým příslušenstvím. Současně získal opat hrad Komberk s vesnicemi Kosticemi (zástavou) a Vlkýsem. Tím byly Malesice připojeny k klášternímu proboštství Touškovskému, k němuž náležely až do konfliktu husitských.

Již tehdy stál v Malesicích farní kostel sv. Jiří. Připojením Malesic k klášternímu proboštství Touškovskému, přešlo i podací právo k kostelu na klášter kladubský, takže plebánem (farářem) v Malesicích ustavován byl některý z mnichů benediktinů kladubských. Posledním plebánem řádu byl asi P. Sigismund, který se jmenuje v listině z roku 1414 ("Sigismundus, plebanus in Malessy") a který byl v Malesicích farářem ještě za bouří husitských.

Ke válkám husitských byl klášter kladubský roku 1420 Žiškou vrat, roku 1422 zastaril opat proboštství Touškovské Vilémori z Litic, chtěje tak zachovati toto proboštství, ale v roce 1424 byl přece Touškov vojskem Žiškova spustošen a vypleněn. Za těchto zmátků se zmocnili proboštství Touškovského, někteří panové světští, ^{s nimž} pat klášter o ně vedl spor a když při vyhrál, zastaril proboštství touškovské panu Petru z Loupova a na Bělé. Po něm je koupil ultra-křticky rod Markvartů z Hrádku a na Bělé v jehož rodě byl až do roku 1623. V období husitských byl hrad Kyjov s Malesicemi od proboštství touškovského odtržen - neznámo jak a když a snad hrad Kyjov a Malesice nebyly už jedním společným panstvím - neboť Brzy potom se uvádějí jako majitele Malesic panové z Poutnova (z Putnova nebo z Poutnova). Tak roku 1489

držela Malesice paní Šeřfránková z Poutnova. V roce 1490 byl rychtářem v Malesicích pan Němec (strnad: listoví II. 273.) Tentýž listoví na straně 268 upisuje spor této paní Šeřfránkové s Václavem Tocníkem z Křimic o kostelní pozemky u Radčic a Malesic. Poněvadž paní Anna dokázala, že těchto pozemků již od 40 let její rodina najímal a pod plat držela od Blažka faráře v Malesicích a poněvadž byla paní podací, tj. patronkou kostela, byl spor rozhodnut v její prospěch. Z této pozemky lze soudit, že již roku 1449 rod paní z Poutnova na Malesicích seděl.

Roku 1509 byl pánem Malesic, Štěpán z Poutnova a na Malesicích, v roce 1570 pak se uvádí Jiřík Malesický z Poutnova a na Malesicích, na listině městských přilehlých hanáckých, k nimž přivěsil svou pečet' a polu s panem Jívanem Podmolíským z Prastiboře, z Podmolí a na Vochově.

Paní Anna Šeřfránková majitelka Malesic a Bohatá měšťanka Plzeňská měla v roce 1499 nový spor s paní Markétou Tocníkovou z Křimic o cestu klouče a chmelnicí faráře v Malesicích, (kteréž někdy paní majitelka) přes pozemky Radčické. Konzele' města Plzeň rozhodli, aby farář Malesický, nynější i budoucí, alespoň, kdež by tu lidu a chmelnicí v dření měl cestu svobodně ji měl z toho gruntu i na ten grunt. Zařoveni ustavorili, že lidé Radčické, kteří tu cestu z Bořili ji zase opravili a paní Annu odprosili (Listoví II. 398).

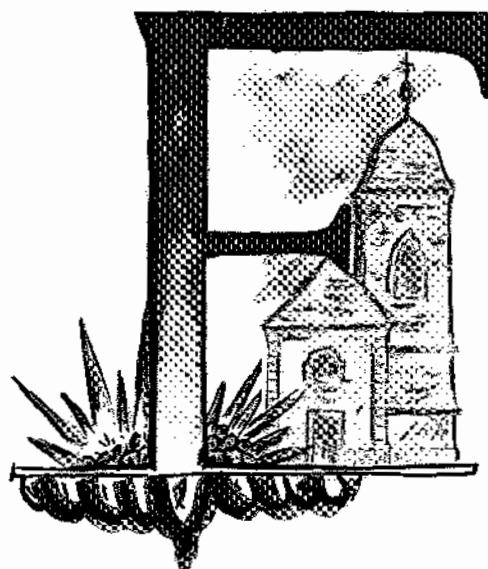
Roku 1503 pak jsou v Listoví zapsány str. 445-450 II. dvě závěti urozené paní Anny Šeřfránkové z Poutnova, plzeňské měšťanky a majitelky Malesic. V první z nich činí pořízení o svých statech, pozemku, dvorech a několika domech v Plzni, ve druhé obzvláště zajímavé, činí podrobné ustavení o svých stavstech. Mimo jiné odkazuje na známou památnou gotickou monstranci malesickou, „Item jednu žáponu zlatu, z mítu pásku perlového dávám do Malesic k této fáci do monstrance, na kterouž monstranci dávám svůj veliký páš o pěti hřivnách, aby eneho byla udělána monstrance k této fáci Malesické a ten páš aby nebyl z méněn a jest na ten páš dleto 15 dukátů na pozlacenie.“ Tanti závěti odkazují též cenné knihy, většinou náboženské: antifář na pergameně, své knížky aksamitem poučené a pozlacenými puklicemi, knihy altářní, knihy kázací a dva žaltáře.

Hrad Kyjov byl brzy potom, asi v polovině XVI. století opuštěn a spustl. Východně od zbořenistě bylo pohanské pohřebiště z doby bronzové. V kamených možlich byly nalezeny uzavřené bronzové kruhy, bronzová jehlice, nožík, železný kroužek,

kostěná pilka, pak nádoby, z nichž některé na kruhu byly robene' a dvě mince z doby císaře Konstantina.

Z nápisu na zvonu kostelním z roku 1654 je patrno, že pámem Malesic byl tehdejší rytíř Adam Jaroslav Loubský z Lub na Malesicích, Řenčích Kolator. Roku 1730 se uvádí hrabě Peter Barbo z Wachsenštejna. Roku 1782 byl tu pámem řádu Schirnding (německy), od něhož pak koupil Malesice roku 1807 hrabě Hugo Dominik Ervin ze Schönbornu.

Nynější zámek, na jehož místě stávala tvrz, byl vystavěn v roce 1730, nákladem hraběte Petra Barba z Wachsenštejna ve slohu barokním.

Starý kostel sv. Jiří stál tu již ve 14. století a byl ještě krásnější a vlněnější. Nynější jeho podoba je přestavba z roku 1815. Kněžiště jeho je ještě gotické, kněmuž přistavěna barokní loď, noniž přilehlá od jihu starší barokní věž. Ze starého původního kostela jež zde stál, zachoval se gotický presbytář, čtvercového půdorysu, s křížovou žebrovou klenbou, která má uprostřed svorník na spůsob růže. Portálek vedoucí s presbytáře do sakristie jest gotický s rovným nadpražím a s prozednou štítnou deskou nahore. Ve zdi na evangelijní straně jest pravoúhlý výklenek se železnými mřížovými dříky. Na straně episkopální jest široké okno obloukovitě sklenuté. Vrchní zdi jest začleněna hrotitě gotické okno bez kružby. Vítězny oblouk jest hrotitý. Loď kostela jest obdélníková s plachým stropem.

V roce 1877 byly pořízeny tři nové oltáře a kazatelna, v gotickém slohu, odle nováru B. Wachsmana. Ze starých oltářů ponechány jen sochy, které sochař Veselý opravila polychromoval. Obraz sv. Jiří na hlavním oltáři maloval profesor A. Lhotka.

Na bočním oltáři, na straně episkopální, stojí pod gotickým baldachýnem socha bolestné P. Marie.

Nad vchodem do kostela jest letopočet - 1815 - udávající dobu, kdy byla kostelní loď přestavěna v nynější podobu.

Zvony byly původně čtyři. První s nápisem latinsko-českým, sděloval, že

že jej ulil v roce 1654 Melichar Matouš Michelis, zvonář v Plzni, kalaturníkem, že byl tehdy urozený a statečný rytíř pan Adam Jaroslav Loubský z Lubna a jeho manželka Ludmila, rozená ze Svárova. Farářem byl Tobias Zimmerman.

Druhý zvon byl asi z XV. století s nápisem provedeným gotickou minuskulou: „zdravas Maria milosti plna, pán stebou.....“

Třetí zvon z nápisem: „Jacob Wilhelm Seitz hat mich gegossen in Pilsen 1782. - Leopold Baro de Schirding.“

Čtvrtý zvon byl zasvěcený sv. Janu Nepomuckému a jest z roku 1863.

Kostel Malesický honosí se překrásnou starobylou gotickou monstrancí. Jest celá se stříbra a vinikář ušlechtilými rozměry a důmyslným rozčlánkováním. Na překně zpracované nazpěvá hřejší část na způsob jemných prolamovaných gotických vřecků nebo baldachýnu, pod nimiž stojí drobné stříbrné sošky. Nejvíše stojí P. Maria s Ježíškem, dole několik světců a světic. Škvostná tato monstrance byla zhotovena z odkazu paní Anny Šafránkové z Poutnova, Plzeňské měšťanky, která v poslední vůli v roce 1503 stanovila. Tato paní byla, jak již v kronice uvedeno majiteli Malesic. Jakožto pouzdro na tuto monstranci jest dílem uměleckým. Krasná monstrance, dílo tehdejšího zlatnického umění, budi' obdiv znaku. Pořadatele umělecké průmyslových výstav si nejednou vyzdávali tuto monstranci. Byla vystavena na výstavě v Praze v roce 1868, brzo pak ve Vídni a po druhé na jubilejní výstavě v roce 1891.

V Malesicích stojí na niási socha sv. Jana Nepomuckého. Na vysokém podstavci z obložků utvořeném, stojí jmenovaný světec se sepjatýma rukama pochlížeje stranou ke kříži, jenž drží andělek. Sochu dali postavit v roce 1727 tehdejší majitele Malesic, František Petr hrabě Barbo, nejričší strždmistr jízdy a jeho manželka Markéta, rozená baronka z Kuspersteinu. Na podstavci jsou letočetné nápisy v řeči latinské, české a německé. Česky zní takto:

„K tobě svatý Jane, zastupce naš
srdečie se utíkame,
prosiž za nás.“

Rostel su.
Jiri.

Malesio spatřuje se zajímavý zjev zemních pyramid, jež půstaly z kaolisoraných arkos tím, že deštové přívaly vyplnily kaolin až na místo, která shora byla kryta železitými deskami. Zde se vyskytuje četné aranckarity, za nalezeny zde i mohutné kmeny.

Považuji za nutné podotknouti, že o Malesicích se zmíňuje i slavný německý básník, filosof, malíř a spisovatel Jan Wolfgang Goethe. nar. 28.8.1749 - zemř. 22.11.1832. Tento velký básník, jež byl častým návštěvníkem Čech, jmenovitě k. Karlovi, M. Lázní, Chebu a Lokte odnášel si z Čech nejen požitky duševní povahy, ale i naše obec jej potěšila požitky tělesnými. Na výročním trhu v Chebu, jenž se konal v říjnu roku 1821, okusil J.W. Goethe malesický sýr, který byl svého času daleko široko využíván a nejen v celých západních Čechách, nýbrž byl dovážen do Prahy a platil tam za vybranou pochoutku a lahůdku. J.W. Goethe piše o tom ve svém deníku ke dni 13. prosince 1825 toto:

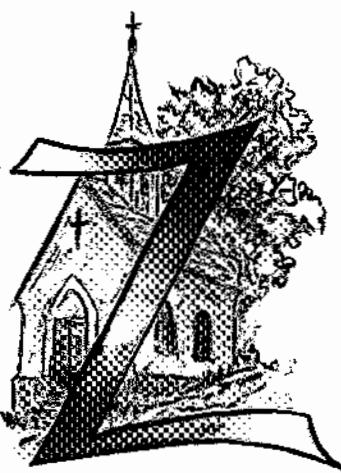
„Panství Malesice v Čechách, dvě hodiny od Plzně na severozápad položené, v příjemné krajině, kde se nejkrásnější lučiny na mile daleko rozkládají, nalezejí nyní hrabatům Schönbornům. Již od několika staletí stávají z minky o sýru, k jehož výrobě slouží výnos tamního bohatého chovu dobytka. Sýr ten jest v celých Čechách velmi oblíbený a prodáván na všech výročních trzích, jakor i také v drobném prodeji, jak jsem mož seznati na posledním chebském výročním trhu.“

O této Goetheové zálibě pro sýr malesický světší dopis chebského komisaře Šebestiana Grúnera Goethori z Chebu ze dne 13. XII. 1823 kde se praví:

„Dále jsem zaslal na adresu Rehbeinovu (dr. Wilhelm Rehbein, dvorní rada a osobní lékař vlastaře ve Výmaru) bědičku se signaturou C.R.H., ve váze 22.5 libry, s dvěma bochníky českého Schönbornského sýra a žádal ho, aby jeden bochník z této zásilky Vaši Excellenci odevzdal.....“

Takto zněl mimo jiné dopis Šebestiana Grúnera básníku Goethori.

farní kroniky Malesické; 16. září 1894 posvěcena byla kaplička, nacházející se v lesíku nazvaném Dolní Kyjov.

Místo kde kaplička stojí, bylo vždy místem, od obecenstva vůči ního navštěvovaným. Na dubě, který vezděn jest v kapličce na nacházel se obraz Rodičky Boží Panny Marie, před nímž vždy rád se modlil lid pobožný a kterýž obraz zavěsila hraběnka Johana Schönbornová rozená Lobkowiczová na znamení vděčnosti za udravení milovaného synáčka.

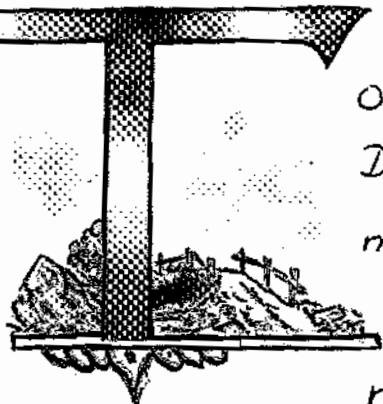
Kaplička tato postavena byla přičiněním a příslušnou řídícího učitele v Křimicích pana Jana Kašpara, jenž potřebný peněžitý obnos mezi lidem sehnal.

V den pak 16. září 1894 byla odpoledne dotyčná kaplička posvěcena od v.d.p. Martina Pachla, tehdejšího konsistorního rady a vikáře vikariátu plzeňského a faráře ve Vejprnicích, ke kterémuž posvěcení mnoho procesí a veliký dar lidu se dostavil.

Stavivo daroval hraběcí velkostatek a chot' zvonaře Pernera v Plzni i pěkný zvon, jenž v dřevěné vížce, ční nad hřeben střechy. Byl umístěn. Do kaple pojal byl peníz památného dubu, i s milostným obrazem, takže se nachází přímo za oltářem, kdežto koruna ční dále nad kapličkou, jež stojíc na mírném svahu lesní samoty, bělá se již zdaleka.

Zvon obdržel při svěcení jméno Johanka.

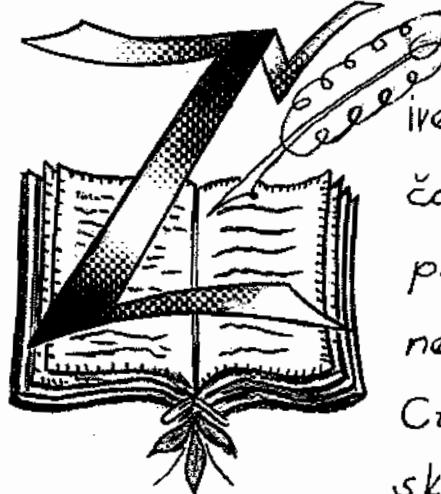

OUŠKOV s okolím byly poněmčeny v posledním desítkách 17 století. Do roku 1690 byly ještě většinou české, od roku 1700 již úplně německé. Dle toho lze soudit, že Malesice byly poněmčeny asi kolem r. 1700, ačkoliv ani potom nebyly nikdy úplně poněmčeny. Je i potom tu byl silný živel český, možno snad soudit z nápisu na pěkném sousoší barokního sloha na návsi z roku 1725, kde čteme nápisu ve třech jazycích, česky, německy a latinsky. Skoro úplně poněmčeny byly až v 19 století, za doby majitelů hr. ze Schönbornů.

Pokud se týká národnostních bojů a revolučního hnutí v letech osmdesátých, nemohlo být sehnáno s dostatek pramenů, jihž by bylo lze pro kroniku vrátit. Odkazuji na pamětní knihu farního úřadu. V roce 1866 byly i Malesice navštíveny vojskem pruským, jež se tu, i v okolí zdrželo.

V rodině Schönbornů zůstala obec jato statek svěřenecký až do roku 1916, před kterouž dobou byly ochuzeny o Nekmíř a Úněšov, zajisté nehospodárností majorátního pána, jednotk členů rodiny, jež se obzvláštní šéfrností nehonosila.

Svěřenecký statek byl bez svolení zemského sněmu a říšské rady prodán nynějšímu majiteli, Dru. techn. Karlu Škodovi, jenž měl s naší obcí plány dalekosáhlé. Úmysly jeho byly odsunuty skončivší světovou válkou.

Česky byl od dob Bacchova absolutismu stále více utlačován a byl by úplně zapoměl na svou materštinu, nebytí oběťavých plzeňských pracovníků, z nichž je post. Schwarz zaujímá místo nejpřednější. S ním pilně pracovali, na národa poli dědičné" pp. Cipra, Kastinec a.j., až se jim podařilo vyburcovatí upsané české národní sebevědomí do té míry, že byly české dítěti zněkolika rodin posílány do české školy v sousedních Křimicích. Po tomto zádumčném kroku přikročeno v roce 1896 k založení odboru NÁRODNÍ JEDOTY POŠUMAVSKÉ, a české školy ÚSTŘEDNÍ MATICE ŠKOLSKÉ na jejíž stavbu paskytli Fr. Schötta čp. 22. svůj obytný dům, pro dobu až definitivní školní budovy budou posta-

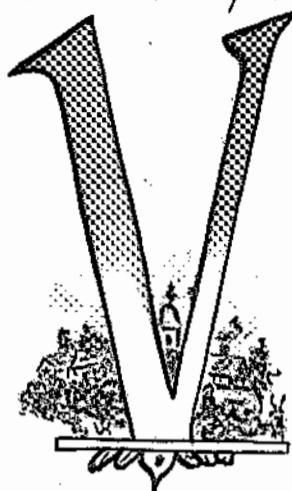
veny. Umístění školy u p. Schöffer trvalo 6 let. Poté založený český sbor dobrovolných hasičů, přistoupil v kruh neohrozených národních pracovníků (viz dodatek věčně str. 225). Bohužel kruh tento nezůstal pevným. Pokračující zařízení tlak germanisační zachvátil i mnohé ze zdejších občanů, kteří zradou české věci pomohli české občanstvo jazykově i materieltě rozbrousiti. Byl to hlavně Jiří Walzer, jenž zradou umožnil v obecném zastupitelstvu volbu četních občanů, kteří dobytou državu rozmetali a znemožnili navráty za dáných poměrů odvládati česky první sbor. Tímto způsobem přibývalo liknavců a nerohodných, takže vypuknoucí světová válka zastihla v roce 1914 skoro úplně v područí Němců a tu byl zahájen boj o jejich úplné poněmčení. K usnadnění úkolu přispěla i hospodářská tisící, takže mnoho odmlíčích rodin zapomělo svého českého původu, a stranilo zjevně němcům, ba denucovalo neohrozené čechy i v vojenských úřadů. Některé české rodiny zůstaly však navzdory všeemu útisku věrný svým tradicím a tvrily nerozbornou baštu. Vůdci jejich byli Petr a Jiří Čečílové, Josef Prokopec, Josef Frank a jiní. Ti se neprodali nikdy.

Průběhem světové války netajili se občané německé národnosti nikdy svými úmysly a slibovali českému občanstvu budoucnost nezávidění hodou.

V době, kdy bida a válečný rozruch habsburské monarchie dosáhly vrcholu, a kdy lid se začal bouřit, otrásla světem, a také naši obci Velká říjnová revoluce v Rusku, kde po prvé si počal lid vlastnit sam a ve svém zajmu. To mělo vliv i na naši lid, který povzbuzený příkladem rusků, vystupňoval v roce 1918 svůj revoluční boj. V naší vlasti vyhlášovali dělnici na mnoha manifestacích při generální stávce 14. října 1918 social. Československou republiku. 28. října 1918 Rakousko kapitulovalo a lid novým masovým revolučním vystoupením vyhlásil samostatnou Československou republiku, v jejíž čelo byl postaven T.G. Masaryk.

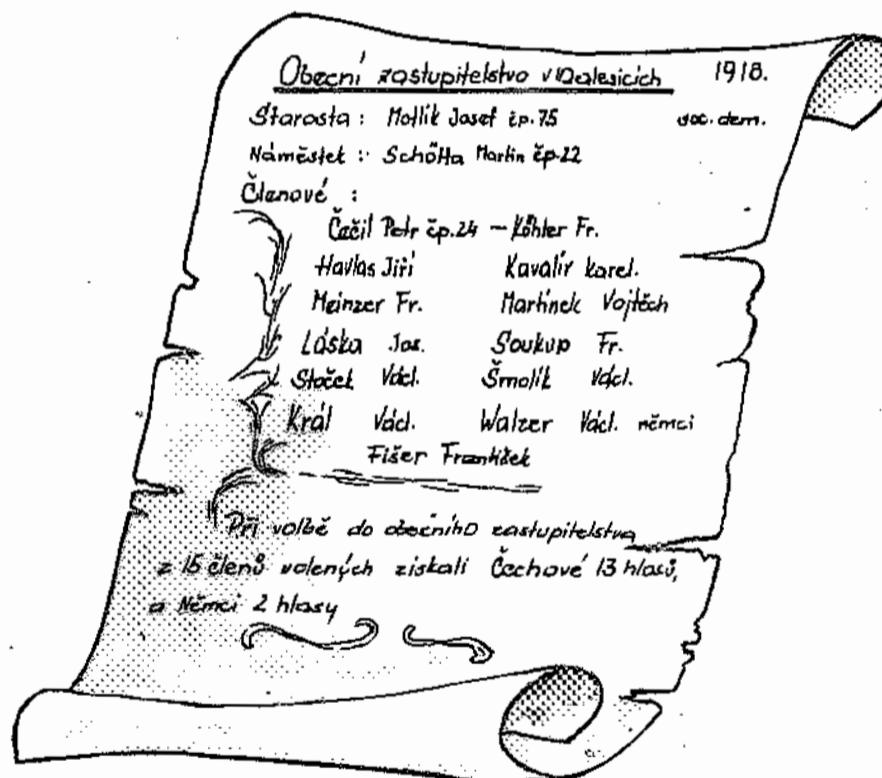
Za svobodu položilo život jednotek na bojišti jednak útrapami války, 26 zdejších občanů, Metlický podl na slovensku v boji proti Maďarům roku 1919. Čině, v československých legiích bojovali: Jan Zoučka, Fr. Šolar, Fr. Valeš a Josef Gubitz. S do-

mohraneckými prapory se vrátili, Jan Čečil a Václav Weidenthaler.

době založení kroniky bylo v obci 77 čísel popisných. Obec měla 663 ha výměry, z toho statek 285 ha, fara 23½ ha, 8 celoláníků po 14-22 ha, 9 pololáníků po 6½-8½ ha, ostatní půda čtvrtinici a drobní majitele. Obec obývalo 123 rodin o 579 lidech, z nichž 469 Čechů t.j. 81% a 107 Němců, t.j. 18,48% o 3 jiné národnosti, t.j. 0,52%. Průmyslového podniku kromě mlýna čp 17 nebylo

Po skončení válce a vítězném státním převratu, nastal domácí boj o znovu dobytí posic před válkou a ve válce stracených. Boj tento měl plný úspěch při volbě nového obecního zastupitelstva, v němž z 15 volených členů získali Češi 13, němci 2 hlasů. Členové prvého obecního zastupitelstva v nové republice byli:

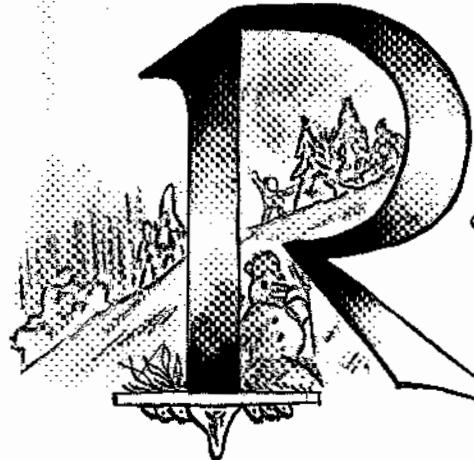
Proti hlasům německých členů zastupitelstva provedo se s úspěchem odškolení souseďní obce Dolního Vlkýše, takže místní německá škola čítala pouze 6 dítek, z nichž dvě ze smíšeného manželství. Vlkýšské dítka chodily přes začátek do školy dále. Je začátkem o zrušení této zbytečné německé školy a když zemská školní rada do 1. listopadu 1920 žádostí obce nevyhověla, uzavřel ji Josef Prokopec řečník čp. 50 3. XI. 1920 svolováně. Přes zra-

zování úřadů dojel k předsedovi zšr. dru Jindřichu Metelkovi do Prahy, s obecním starostou Josefem Motíkem, kdež si na základě přednesených dat a po svedectví starostově uzavření školy německé vymohl. Budova připadla obci, která zní zřídila 7 bytů. Prokopce pak pykal jako obchodník za svůj různý čin.

Místní matiční školu převezal do své správy stát, takže ubylo značné daňového zatížení místních poplatníků.

V roce 1920 zavedeno bylo v obci elektrické osvětlení z místního mlýna nákladem 19.00 Kč, jež složilo družstvo. Majitel mlýna „Měšťanský pivovar v Plzni“ prodával družstvu 1 kilowatt hod. za 15 halérů, což byla cena velmi nízka.

V ohledu hospodaření bylo pro zdejší velmi nepříznivé počasí, takže bylo velmi drahé. Prodáváno bylo až za zálohu za 1q. Drobnému po půdě žažidilému lidu, bylo částečně vyhověno zákonem o dlouhodobých pachtech a přidělení půdy rozptýlené a stavební. Tímto způsobem přešlo od místního velkostatku do rukou drobného obyvatelstva přes 20 ha země. půdy. Na faktu získaném pozemku si postavil p.-insp. Stocák vilku čp. 78 uprostřed krásně zřízené zahrady.

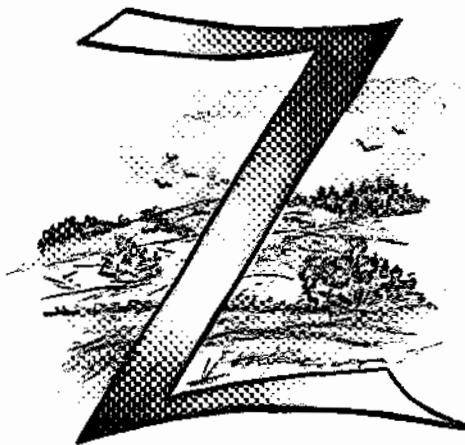
Ok 1921 počal tukými mrazy, jež dlouho potrvaly, rovněž napadlo mnoho sněhu, který dlouho vydržel, což ve zdejší obci a krajině nebyla zhubta. Velká voda z rozstáleho sněhu hrozila z ničí pole pode vsí. Bylo proto žádáno o komisi za účelem regulace této části řeky Mže, a to od mostu, respektive mlýna po vodě k jezu Křimickému. Stavební rada inq. Č. Vedlich slíbil všechno podporovati žádost tu, aby byla uskutečněna regulace řeky.

Jaro bylo velmi příznivé a usnadnilo vlnění velkého množství houšenek, jež skoro z ničily silniční aleje ovočných stromů s měrem k Touškovu. Housenky byly deně ničeny dětmi, docházejicími do měšťanské školy v Touškově.

Léto bylo suché a polčivé, takže mohlo být obilí velmi dobře sklizeno. Voda v řece Mži poklesla tak, že mlýnář nemohl mlít ani svítit elektrinou. V několika staveních vyschlo voda v studních. Místní odbor NJP pořádal slavnost v zámeckém parku v příležitosti 25 letého trvání. Všechny spolky a korporace se čině zúčastnily. Občan Prokopec dostal vytržený dopis, aby se slavnosti nezúčastnil, ale on toho nedbal, ačkoliv mu bylo hroženo odpovědním. Nestalo se však niceho. Účast byla veliká, což dokazuje 81.000č čistého výtečku. 9.000č byly věnovány různým účelům, na př. škole k zakoupení učebnic pomůcek, dále byly zakoupeny všechny spisy Al. Jirásku, sbor dobrovol. hasičů dostal 2.000č na postavení pomníku padlým z I. svět. války. 1.000č bylo věnováno NJP v Plzni na vypravení várnoch nadíky, pro chudé dílny jiných českých škol.

Veliký rozruch způsobila mobilizace proti Maďarsku, kamž se za nekulými zamysly letadlem odebral cestkař Karl Bohušel, některí občané mobilizačního rozboru neuposlechli a tím ukázali malou příchylnost k mladé republice.

ima roku 1922 byla velmi mírná.

Proto také polní práce byly počály o obilí slibovalo pěknou úrodu.

Léto však dvakráté sklamalo. Jednou počátkem června mrazem, kdy brambory mezi obilím byly úplně černé a neměly skoro žádných hlíz, podruhé 27. června velkým přivalem vodním, který zničil úplně zelenou Bramborovou setbu na „Suché a Chmelnicí“. Zeli zmodralo a nevzrostlo, takže mnozí hospodáři jej zaorali a na polích nebylo žádných plodin.

15. červnem nastala změna v osobě nájemce zdejšího velkostatku.

Po Hugo Pickovi, jenž byl v Mašicích 14 let, najal si velkostatek Václav Prell, majitel dvorů Myslinka a Komberk za jiných podmínek než jak byl pronajíman jindy. Nájem ustavenec 2% q obili (trudého) z 1ha nájaté půdy.

Jiné změny nástaly. Jakkoliv byl minulý nájemce schovivavý, vypukla proti jeho správci Bílkovi stávka, která byla hladce urovnána a Bílek sloužil dál.

Nový nájemce zakázal ihned deputaťníkům chovat drůbež a dobytek a záhle, proti tomuto zakazu nebylo pozdrženo ani hlášku. Jak se změnil lidské minění během 1½ měsice.

Sbor českých dobrovolných hasičů sebral konečně tak velký obnos peněžní, že mohl padlým vojínům postavit pomník. Slavnostní odhalení konalo se o pouti 29. dubna. Byly vypraveny alegorické vozy s jednotlivými skupinami, jež přilehaly úplně k smyslu slavnostní přednášky, již zpracoval a přednesl pan učitel Bousé z Vrčeně u Nepomuka.

Toho roku se narodilo 16 dětí, zemřelo 14 občanů

KOPPLICKA v lese Kujové.

R

ok 1923 byl velmi rušný v životě místního obyvatelstva. Bude mít zajištění vliv na poměry v letech příštích. Kéž by poučení z něj v nuklo občanstvu lásku k sobě a blížnímu.

Úroda plodin byla bohatá, ale ročas žniví nepohoda zničila naděje na dobrou sklizení. Častými deštěmi byla všecky práce zdržována, totéž mnoho obilí ještě koncem srpna zůstalo na polích, obilí v zrostlo ve snopech a skámo napadlo schnula. Jezena a obovatek daly se za tehož počasí a proto špatně. O nic lépe nezvládala se práce se sklizení zeleni a bramborů, jejichž sklizení t.j. úroda byla velmi slabá.

Veřejnost byla hned spouštěna roku rozvířena pronajmem honitby. Část obyvatelstva byla pro honitbu společnou s domácím oddílem zvěře, druhá část byla pro najem z volné ruky, ostatek pro veřejnou dražbu, při níž zůstalo. Honitba byla pronajata Václavu Prettovi, za ročních 1503-kč, splatných do 1. února toho kterého roku. Podle náhlady před dražbou dal se očekávat najem alespoň 3x vysoký.

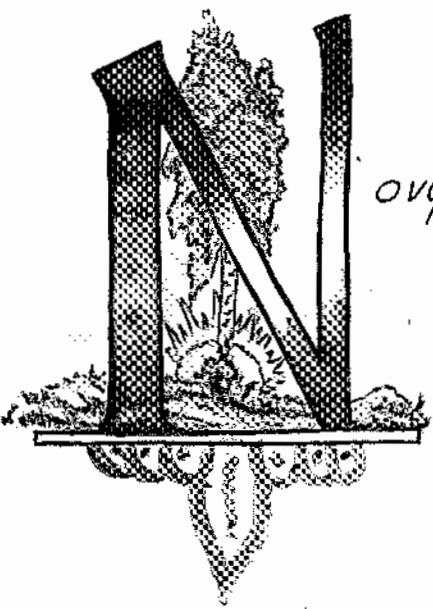
Další rozmíšky z působily volby do obcí. Občanstvo chýlo kromě sociálně příslušníků, postavit jednotnou kandidátní listinu čestou, což také na veřejné schůzi většinou. Princeps však postavena ještě jedna kandidátní listina čestou, v Martinem Schöffou a Vojtěchem Čecilem v čele. Tento čin a neúčast, respektive neodezvání svých hlasů pro býv. starostu J. Motliku, při volbě starosty popudilo část veřejnosti do té míry, že jmenovaní byli po návrhu Boh. Motliku a Václ. Kováříka členstvou schůzí NJP z odboru vyloučeni; avšak jak jednatelský odbor NJP rozhodl neoprávněně. Proto se česta veřejnost rozdělila alespoň simpatií v několik stran, na kter kladně spolupráce v obci a ochudila se o kandidát v obecním zastupitelstvu, který získali občané německé národnosti. Starostou byl zvolen E. Zíka (soc. dem.) Z výše uvedené uvinuli se novinářské potomky, jež tu vzdorost obce nikterak nepřispěly. Radostněji byla uvítána, zpráva, že budova v níž byla umístěna „Kindergarten“ byla prostřednictvím Václava Pretta a poslance Dr. Fr. Lukavského koupena pro Ustřední Matice Školskou, jež vni umístila opatrovnu pro místní dítěky 3-6 leté. Pokud jest kronikář známo, zaplatili obořišť jmenovaní kupnicenu ze svého.

Bírmovací obrady vykonal světicí Biskup Dr. Sedláček za hojně účasti Bírmovanců a kněžstva.

Obec varastila o obytný dům Václava Tůmy čp. 79, pro nějž koupen pozemek z panství zahrady za cenu 30-kč za 1m², což byla cena značně vysoká.

Podniky kulturní amereny na divadla a zábavy

Tahoto roku se narodilo 14 dítěk - zemřelo 10 osob.

ový rok r. 1924 se představil těžkým mrazem -21°C.

Mrazy trvaly nepřetržitě 33 dní. Po těchto mrazech nastala žádoucí obleva. Mrazy utrpělo ovocné stromy, zejména švestky, jihž toho roku, po úrodě v roce minulem, zahynulo 90%. Jistě, že k tomu přispěla valnou částí publika švestková, jež se rozmnožila měrou nezvyklou. Pohroma mišková postihla toto roku nejvýhodnější část obléjského kyjova, ve smrkovém porostu. Hobzír nebyl ani v jednom stromu. Ovocné stromy, převážně švestky, nacházející se při silnici Malenice-Radčice, musely být vykáceny, což bylo užíváno naježci dvora nikoliv však publiku švestkové. V těchto místech nelze švestky vzít i nejméně 2 roky.

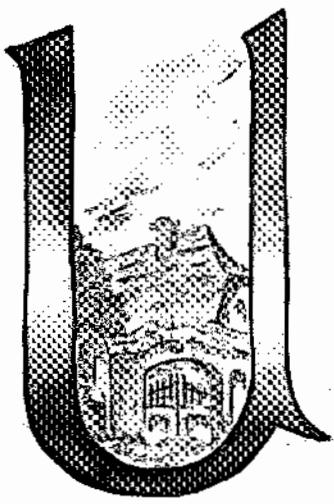
Poměry vzniklé údajlostmi lonětými měly být urovnány na valné hromadě NJP, jíž se zúčastnili panové, posl. dr. Lukavský a insp. Kostinec. Bohužel, ani potom ne-nastal normální stav, protože různé klevety a spory, spíše roz michovaly, než aby tišily. Možno říci, že někomu na tom velmi záleželo, aby pokoj o klidu mezi občanstvem nebylo. Bohužel, pravého iniciátora nebylo možno nalezeni.

Jestě větší rozjíření v jedné části občanstva nastalo, když Josef Hesch v čp. 21 zřídil si před svým domem na veřejném statku, přes námitky, samovolně okrasnou zahrádku. Obecní zastupitelstvo zaujalo zamítavé stanovisko, jež okresní správní komise s dílem o naričila odstranění plotu.

Spor tento skončil u Krajského soudu v Plzni, který žalovanou Annu Prokopcovou osvobodil a odsoudil J. Heschke k nahradě soudních výloh.

Stav obyvatelstva se změnil o osobu, poněvadž narozeno Polítek, zemřelo 9 osob.

srovnání s předchozími 2 lety bylo roku 1925 mírné počasí a tím i úroda na polích hojná a dobrě sklizena.

Rušnější život způsobilo zavedení přidělového řízení od zdejšího velkostatku, který byl dle § 11 pozemkové reformy ze zákona vyňat a nahrazeno přidělení asi 28 ha půdy, sníž osi. 56 a bylo pro přiděl nezpůsobilé, poněvadž nani má velkostatek služebnosti, které úspěšné držení této půdy by rušily. Na pozemcích vykoupených u ovčána postaveny byly nové domky čp. 80-81-82 a sice: „Emanem Zikou, Voj. Martinkem, a Vojtěchem Jindrou, v panské zahradě u řeky Mže pak domek s dílnou truhláře Josefa Tuháčka čp. 83. Jak vidno, počina tímto rokem dříjejší ruch stavební. Za to však vyhořela obecní pastouška čp. 11, jež byla přes svou nezpůsobitelnost obydlena. Nájemník si ji znovuzřídil a dále obýval. Jsousední stavení čp. 55 tehlo popadem, a bylo majitelem Walzerem postaveno jako nové hospodařské stavení čp. 55 pro syna Káclava.

V sousední vsi, v Dolním Vlkýši byla zřízena česká škola v adaptovaném domku Josefa Podlesáka čp. 26. Učitelem ustanoven kronikář, jenž do školy dvakrát denně docházíel. Školní nábytek byl zapůjčen místní správou školy, k zapůjčení dalo souhlas ministerstvo školství a národní osvěty v Praze. Nábytek převezl ochotně Josef Šedivec čp. 32 s Františkem Krpejšem jako vedor protivalečnému nápisu: „Hunden und Tschechen Eintritt verboten“ (Psímu a Čechům nepřistupeno).

Starosta obce Eman Zíka, poněvadž se odtl na vyšetřování, složil svůj úřad, na vyzvání okresní politické správy ve Strážbře, do rukou prvého náměstka Martina Schöttly čp. 22, jenž úřad obecní vedl.

Divadelní činost byla poněkud poražována rozmíškami dramatického kroužku. Přičinou bylo sehrání div. představení „Baťochu a Eliciu“, jejž rozštěpený kroužek chtěl hrati týž večer. Po čase byly tyto rozmíšky urouvnány.

Po dvacetipěti letech působení odešel do výslužby řídící učitel Petr Šamberger, jenž odchoval v Malesicích s úspěchem celou generaci. Protrpěl v životě mnoho, zejména strážou dětí, jimž připravil vlastní existenci. Jeho nástupcem jmenován dosavadní spr. školy v Dolním Vlkýši a kronikář obce Malesice uč. Bedřich Souteník.

V tamto roce byla poprvé veřejně vyložena obecní kronika u úřadujícího náměstka M. Schöttly. Populační počet byl: 14 nar. 7 zemř.

R

ok 1926 byl rokem velmi rušným a byl bohatý na události, které měly značný vliv na život hospodářský, politický i kulturní.

Dne 31. ledna konání volba starosty pro zájvojici funkční období. Byl jím zvolen, proti kandidátu Fr. Kohlerovi, úřadující náměstek Martin Schötta. Aby se politicky vzala část občanstva, založena místní organizace strany národně socialistické.

V pokračování pozemkové reformy byli starým zaměstnancům Josefem Krpejšovi a Janu Tykvartovi odevzданý, místo obytného domky čp. 48 a 49, po-klasnému Fr. Svobodovi dům čp. 52. Jinak provádění pozemkové reformy způsobilo mnoho nespokojenosti a různic mezi přidělcí, mnoho výtek vedoucím funkcionářům místního odboru NJP a jednatelského odboru NJP v Plzni, i státnímu úřadu pozemkovému, respektive jeho obvodové úřadovně v Plzni.

Dne 28 října počala se řada oslav třicetiletého trvání odboru NJP. Ve výročí odevzdaný žijícím členům diplomy čestného členství.

Proti zavedení obilních cel, bylo mnoho nespokojených hovorů a výtek, poněvadž úroda nebyla následkem malo příznivé počasy taková, aby všechny uspokojila. Následkem mrázů, jež ještě v dubnu byly -6°C , dále ulivem deště, ješť trvaly celý květen do polovice června, byly slámy obilovin, zejména pšenice, napadeny rež a podstatně zmenšily úrodu. Částečně poškozeny byly i brambory krupobitím, které jest ve zdejší krajině zjevem řidkým, že pouze nejstarší osoby jsou poměrníky škod, které zde krupobiti způsobily. Toto krupobiti řádilo 24 června.

Jinou zvláštností tohoto roku byly senosety, které od mnoha let počínali na zdejších lukách sousedé Chotíkovští. Tentokrát je o prvninství připravili zdejší rolnici, poněvadž jiné práce nebylo o žádosty krmiva byly vyčerpány.

Zaneděbrambory a zeli dosahly opět pěkných cen a sice u brambor kčs. 115-00 u zeli kčs. 110-

výšeným stavebním ruchem se vyznačoval rok 1927, na místech získaných jednak pozemkovou reformou, jednak koupě od Václava Walzera čp. 54 a Fr. Jilka čp. 30. Na těchto parcelech byly proti české škole postaveny rodiné domky - Fr. Králo, Fr. Valeše ml., Karla Hasche. Na pozemcích z přidělu, domky, Karla Kavalíra, Fr. Fišera a Fr. Valeše st. Tím vzrostla obec na 89 čp.

Oheň znejištěné příčiny vznikl dne 7. 8. v kostele a zničil kazatelnu, poškodil lavice a roztavil cínové pišťaly varhaní, které musely být velkým nákladem opraveny. Škoda byla kryta pojistěním, i v případě druhém při požáru u Václava Walzera čp. 8 dne 3. 11., kde vznikl oheň pravděpodobně od krátkého spojení v elektrickém zařízení.

Po velmi vlekém jednání byla zřízena obecní výba nosnosti 100 gr.

Poněvadž obecní strážník Karel Helburger pro vysoký věk nemohl již vykonávat stále rastoucí obecní agendu, byl z ofertního řízení vybrán a ustaven nový strážník Tomáš Kristl z Vejprnic. Hilburgerovi ponechána měsíční mzda jako penze. (měsíčních 40 kč).

V tomto roce vykonána volba obecního zastupitele. Starostou zvolen Ferdinand Wolf, železničák, (soc. dem.) náměstkem Vojtěch Výžral, tesař, (c nár. soc.).

Jarní práce začaly již 5. března, kdy byl set ječmen a oves i rané brambory byly sázeny. Suché počasí s výjimkou jedné sněhové přeháňky, vtrvalo až do 24. března. První bouře přišla 6. dubna. Květen byl studený spliskanicemi. 12. května byl mráz -5°C . Ještě 29. 5. byl mrazík. Po něm pak náhlý vzestup teploty, který vyvrcholil v červnu $+52^{\circ}\text{C}$, měřeno v poledne na přímém slunci. Výdatný dešť 4. června s polu steplem způsobil velmi pěknou úrodu na polích.

Podzimní mrazy začaly ráhy, již 3. 10. a sníh, který zůstal několik dnů ležet napadl již 17. 11. Tohoto roku byla značná úroda zeleniny, které se prodávalo za 7-10 Kč q.

V rámci oslav 30 letého trvání odboru NJP pořádána velká národní slavnost v mlýnské zahradě. Kromě jiných, byl přítomen senátor Josef Hrubka a posl. Dr. Lukavský. Fin. výteček byl značný. Za stranu čsl. soc. dem. promluvil p. Úhlí z Plzně.

Prokazu 1928 dočkala se naša obec větší změny, hlavně na svém celkovém rozšíření. Pozoruhodnou událostí bylo odstranění panského ovčána při přehu Malesického potoka u Kaštanů, kde již před tím byl zbořen obytný domek ovčáků čp. 42. o čísle toto zrušeno. Ovčín byl zrušen proto, že pro nedostatek vhodných pastvin přestaly se ovce chovat a pro seskou budovou nenašlo se vhodného určení.

Zato vzrostla obec při pravém břehu zmíněného potoka o nové domky na stavebních místech získaných z přidělového řízení pozemkové reformy. Vystavěli zde: „Fr. Kašpar čp. 89, Fr. Verdan čp. 90, který svůj domek č. 36 prodal Marii Čecilové a manželům Šperlovým. Proti české škole vystavěl Petr Frank čp. 93. Protože elektrická síť byla v mnohačetných vadách, bylo družstvem pro rozvod el. energie z novozřízena nákladem 1800 kč.

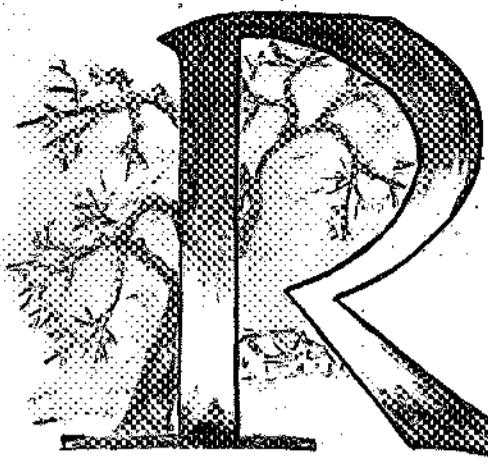
17. února se rozpoutala ohromná vichřice, která snášela kritinu se střech, poválila zeď a vyvrátila mnoho stromů, ba i Autobus svařového el. vedení u Křimic. Jarní práce započaly 22. března, ale sníh podal ještě od 7.-10. května, takže ovocný květ zmrel. 9. července utvořila se nad Dolním Kyjovem větrná smršť, která odnesla střechu s cihly na košutce. Následkem sucha, byla řeka Mže, přes 2 měsíce pod normální výškou o nedosahovala ani 20 cm. pod korunu jevu. Voda ve studničích na mnohačetných místech zmizela. Listí na stromech se zloutilo již v červenci. Voda ovocí byla pronepatrná. Jí voda polní byla špatná. Sena se sklidila brzy a otoky nenarostly. Staré záhonky slámy byly pečlivě opatrovány, aby se nemusel snižovat stav dobytka. Domácí speciální plodiny, zeli a Brambory dorůstly u různých druhů značné drahamy a sice: rané zeli 280 kč brambory rané 180 kč za kg.

Protože části pozemků, ležících na levé straně silnice Malesice - Touškov, trpely od napadení množstvím spodní vody neznámého původu, bylo po návrhu kronikáře a za spolupráce místního sdružení NJD založeno vodní družstvo pro odvodnění zmíněných pozemků ve výměře asi 10ha, když se byla vyzkoušela meliorace na několika parcelách plně osvětřila. Zaměřovací práce a projekt svěřeny Ing. B. Antlickému z Plzně.

10. června přelétel západní díl katastru, severním směrem, říčskoněmecký balon ve výšce 250 m.

Byla sestavena nová letopisecká komise: členové Ferd. Wolff, Karel Matlík, Fr. Kunes, B. Soukeník - kronikář. Kronika byla uvedena ve dnech 19.8.-19.9., část čtenářů malá.

Bylo konáno několik div. představení, přednášek a oslav v narozeninám p. prezidenta. 28.10. promluvil u pomníku padlých prof. Holeček z Plzně. Úmrtnost byla malá pouze 4 osoby.

Roč 1929.

Od loníského roku zbylo mnoho sněhu, který byl z nádvoří vyvážen na luka o do mlýnského náhonu t.z.v. Šlemu. Nerostal však a koncem únoru a začátkem března napadlo ho do výše přes 70 cm. V téže době nastoupily pak třeskuté mrazy, které zde dostoupily největší síly 3 a 8 února a to -28°C . 26 února pak -30°C , v Č. Budějovicích dokonce -40°C .

Poněvadž polní a lesní zvěř i ptactvo nemohl potravu ani úkrytu, bylo zeskáblé a proto lehce podléhalo dravcům, onebo zmrzlo. Po těchto krutých mrazech našel kronikář při školní vycházce 4. března na cestě směřující na stráň a zpět kolem hřbitova 32 roztrhaných koroptní. Z domů byly scela promrzlé a na vnitřních stěnách byla usazena jinouatka až 3 cm. silná a to ve světnicích kde se celý den topilo. Veškeré školy byly po celém únor uzavřeny, poněvadž se nemohly vytopenit, a žactvo, cestou do školy bylo ohroženo na zdraví. Tak na příklad, ve zdejší škole před započetím vyučování bylo intensivně topeno nepřetržitě po 24 hod. a dosaženo v I. třídě -6°C a ve II. třídě 0°C . Teprve 3 března se oteplilo a sníh začal jakoby zaíratem tát, bez rozvodnění řeky řeky, klidně, právě jako ledy, které zesílily přes 1 m. Dne 9. března vrátili se skrívanci v hejnech a 25 března započaly jarní práce. 30 března byly sázeny rane Brambory a den na to, snesla se nad obcí první jarní bouře. Až na žito, které vymzla, byla krásná až bohatá úroda. Ovšak krutými mrazy bylo spáleno mnoho švestkového i jiného ovocného stromoru. Podzim byl velmi teplý a toto teplo trvalo až do vánočních svátků. Ještě 8. prosince se pásly na lukách krdly a 21. XII. dokonce u p. Motlíka při $+9^{\circ}\text{C}$ kvetla růže na zahradě. (Motlík čp. 75).

Dne 1. listopadu odešel do výslužby s celatise a bez obříkleho rozloučení P. Jindřich Mates, kanonický sekretář a arcibiskupský notář, osobní děkan v Malešicích, který tu působil plných 35 let. Odstěhoval se do svého vlastního domu v Plzni. Farní úřad vedl administrátor p. Fr. Toman z Chotíkova. Budovy farnímu beneficiu náležející, byly ve velmi špatném stavu.

Obec vzrostla o nové domky obytné a sice, Václ. Štočka čp. 94, který vlastnil domek čp. 3 a který prodal Matěji Nocarovi z Plzně a Václ. Kuneše č. 95.

V hostinci paní Brunové v čp. 34 vypukl v podkrovní místnosti požár, který zničil stropy a věškeré vnitřní zařízení. Hostinec tento byl pak přestaven na modernější se dvěma podkrovními místnostmi.

Za účelem získání hodnotnější půdy na louce po obou březích Malešického potoka bylo koryta potoka přečezeno od býv. ovčína až k lesu Hor. Kyjovu, kdy same potok vysoké meze v dlouhých záhonů a odvedena cestou horní, což mělo za následek strátu vody ve všech studních severní části obce, také v Mladoňovských a ve škole bylo nutno vyhloubit studně až o 3m.

Z kulturních podniků dlužno v zámenouti jubilea pol. org. soci. dem. a DTJ, založené před 10 lety. Za krásného počasí konáno veřejné cvičení DTJ plzeňského kraje, na ostrově. Krom toho bylo místními spolky pořádáno 9. div. představení, 4 přednášky z nich jedna se světelnými obrázky a 3 tanecní zábavy.

Zemřelo 7. osob.

rozy v předchozím roce řadící zanechaly v roce 1930

1930

strašné následky co se týče ovocných stromů. Velmi mnoho jich
pohynulo, k u příkladu jen v velkostatku přes 700. Poněvadž i ovocné štoly

byly mrazy poškozeny, objevil se veliký nedostatek stromků k výsadbě. Poškozené a mra-
zy vysílené stromy neměly vůbec žádného ovoce. Proto byla pravá olej cesty, resp.
veřejné pěšiny do křimic vykácena a již neosázena. Na podzim objevila se pak velká
spousta housenek, které zbývající stromy zbarvily listí docela.

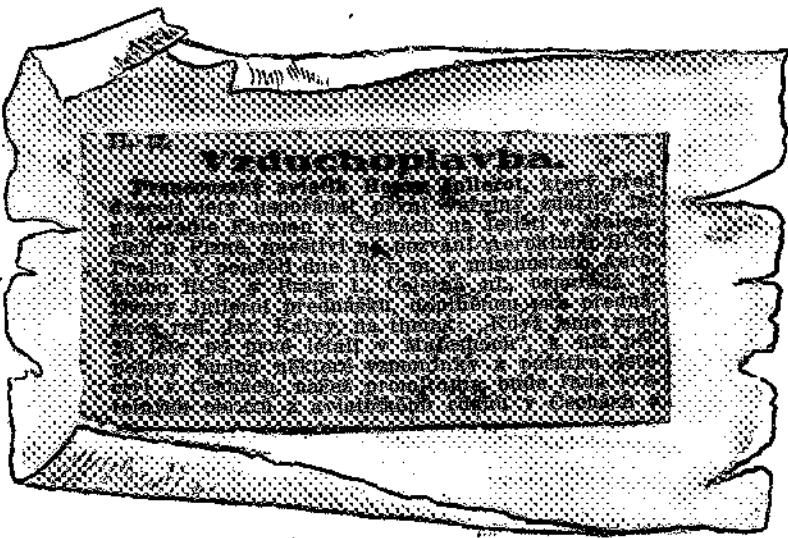
Voda zrostlého sněhu nemohla se usáknouti do půdy, jelikož obleva byla nohla'
a velmi rychlá' což mělo za následek suchý rok, který byl očekávan a také se dosta-
vil. Již 8.3. bylo započato s polními pracemi, poněvadž již 3.3. ohlásili špačkové v hejnech
příchod jara. Kolem Velikonoc byl toužebně očekávan dešť, ale přes nejnižší tlak v zdech,
který byl pozorován, 715 mm vůbec nesprchl. Seno a žně se provedly velmi rychle a bezé
straň a překážek, ale trvající sucha zabránilo vyrůst otavám, které byly zakrnělé a proto
nebylo čo sklizet. Toto počasí bylo velmi příznivé pro vývin housenek a myší, jihž se obje-
vily velké spousty.

Před velikonocemi nastoupil na svůj úřad potvrzený duchovní správce, farář Boh.
Poustka, narozen v kráji u Protivína okres Písek, kde také školy vychodil. Než nastoupil s-
svůj úřad v Malesicích byl farářem v Kozolupech, kde se těšil velké věžnosti co by upřímného
Čecha.

Kronika byla revidována komisi jmenovanou okresním úřadem a kronikáři vysloveno
uznání, protože ani jediný kronikář ze 36 obcí neměl zápis z roku 1920, kronika naše pak
zápis z r. 1927. Letos byla kronika veřejně vyložena a čtení se dle presenční listiny
zúčastnilo 13 osob.

Poslední ze stavebníků u potoka, vystavěl rod. domek Fr. Punčochář čp. 96. ke
stavbě použil většinou starých cihel ze zbořeného domku čp. 42 a ověňa. Poněvadž ze
7 stavebníků u potoka má jméno František 5 stavebníků, dano čtvrti té jméno, Františkovo
nábřeží.

Dvacáté výročí památných letů v Malesicích na začátku pro koniské dasy na Ostravě,
jihž se v roce 1910 zúčastnil francouzský letec Jullerot, v závěru i v Praze Aeroklubem Čsr.
přednáškou, jejíž oznamení připojeno.....

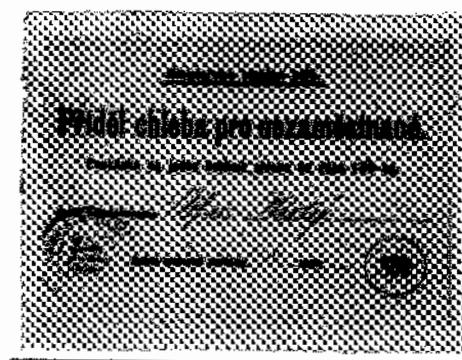
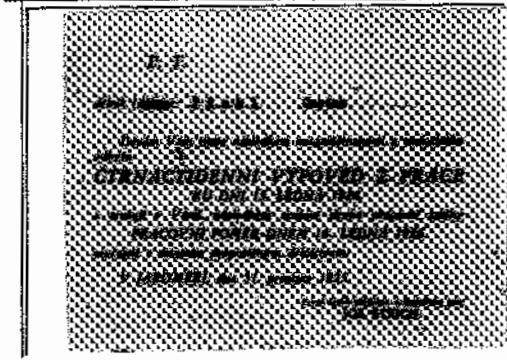
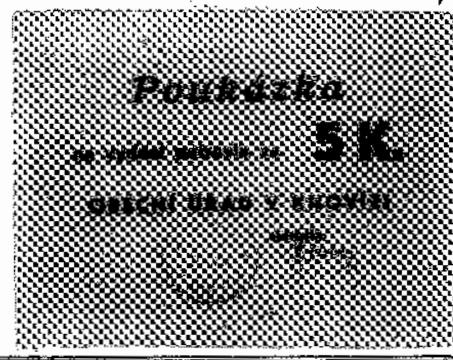

Ceník plodin značně poklesl. Brambory byly prodávány na zimu za 40-kč o cena zeli se pohybovala od 40- až na 12-kč, žito za 90-kč, pšenice poklesla ze 160-kč na 140-kč. Za seno se platilo až 100-kč.

Z kult. pod. slouší se zaznamenati 80 narozeniny T.G. Masaryka, prezidenta osvobořitele, 4 div. před. 3. přednášky, 4 ton. zábavy a projev Míru čsl.-červ. kříže. v pomníku podlých.

zemřelo 6 osob.

 dálosti roku 1931 byli bohaté, neboť v ohledu hospodářském počal se jevit nadbytek pracovních sil, způsobený světovou hospodářskou situací. Bylo velekomu starosti všech činitelů, jak oživiti odbyt, nebylo však kupců. Světová výroba se zvýšovala, zejména v obilí a jiných plodinách, takže kupříkladu Kanada ničila palením přebytky pšenice, Brasilie zásoby kávy, jen s toho důvodu, aby cena nepoklesla. Spotřebitele se na tento postup bezohledný horsili, poněvadž chudí lidé trpěli nedostatkem kupních prostředků a životních potřeb. Obec navštěvovalo neobvyčejné množství žabráků, kteří se hlašili jako propuštění dělnici, horníci a pod. Aby obec ulevila alespoň částečně místním nezaměstnaným, ustanovila noční hlídky, jež si využádaly nákladu 1.800 kč. Ve dne byli nezaměstnaní vrčováni na opravu cest, ošetřování ovocného stromovi a jinou práci. Z přidělu ministerstva sociální péče bylo rozděleno

no nezaměstnaným a omezeně zaměstnaným 1022 ks. potravinových poukázek v hodnotě 10.220 kč a 80 ks. poukázk na mléko pro dítka nezaměstnaných v hodnotě 336,- kč.

Podle vládního nařízení bylo vykonáno na počátku roku sčítání lidu v obci, jež provedl říd.vč. Bedřich Soukeník. Ve 100 obytných domech žilo 165 rod. se 610 obyvateli. Z nich podle národnosti 525 Čechů tj. 86%, 84 němců tj. 14% a jeden polák. Pokles německého obyvatelstva za prvej desítiletí čini více než 4%.

Druhou významnou událostí v obci bylo konání obecních voleb, jihž se zúčastnilo celkem 5 stran, z toho 4 české a 1 společná kandidátka něm.

Voleno bylo 15 zástupců o nichž získali: čsl. strana sou. dem. 7 členů, strana čsl. domoviny (republik) 3 členy, čsl. strana národní 1 člen, "republikánská" strana čsl. věnkova 1 člena a spojené strany německé 3 členy obecného zastupitelstva. Starostou obce byl opět zvolen pan Ferdinand Wolf, dříve ředitel ČSD, za stranu čsl. soc. dem., jeho náměstkem pan Karel Kavalír, za stranu čsl. Domoviny. (domkáři a maloradníci).

Při silnici do Dolní Vlkýše směřující, vznikla tohoto roku nová čtvrť stavebníku, a to: Václav Sýkora, Josef Kopejko, Fr. Kopejtko a Václav Feidenhanel. Tim dostoupil počet obytných domů čísla 100.

Milovníci přírody byli uspokojeni krajou a bohatstvím květu ovocných stromů, které donesly vlivem příznivé povětrnosti velmi mnoho ovoce, výborné jakosti. Také úroda byla dobrá a ceny se vyvíjely normálně.

Nejstarší pamětníci nepamatují ve svém životě takovou živelnou pohromu která poškodila naši obec 24.6. o ½ 6 hod. večerní. Toho dne snesla se nad naší obcí prudká bouře od západu a po dobu 11 min padaly vextrélně kroupy (s deštěm), na některých místech jich byla naměřena až 14 cm vrstva. Kroupy byly velké listkového oršíku. Úroda byla poškozena až do 20%, pojistenců však bylo málo a dostali od ústavu 14% pojistného.

Na podzim vyskytlo se v obou kyjovech velké množství krasných hřibů, takže si jich každý mohl nasusit zásobu.

Z podniků kulturních dluzno zaznamenati, že div. před 4 přednášky a 2 konzerty.

Do obresního chorobince v Dobřanech umístěn byl na celé zaopatření a na náklad obce její příslušník Antonín Fišer.

V únoru tř. došlo ke krvavému masakru v Duchcově. Četníci zastřelili 4 dělníky a desítky jich ranili jen proto, že žádali demonstraci práci a chleba. 25.5. tř. bylo rovněž z důvodu hladové demonstrace, střeleno do dělníků v košutech na Slovensku. V červenci bylo střeleno do dělníků v Chustu. V listopadu došlo k brutálnímu zákroku četnictra v Dolní Lipové u Trývalova.